

VOLLEY
TUCHTRAAD
Provinciale kamer
West-Vlaanderen

Referte Volley-Tuchtraad

VVTRW-2025/1

Referte Volley-Bondsparket

BP 2024/0257/W

Datum van de uitspraak

10/02/2025

Volley-Tuchtraad

Uitspraak

Provinciale kamer West-Vlaanderen

VOLLEY
TUCHTRAAD
Provinciale kamer
West-Vlaanderen

Ter kennis aan (via mail):

1. PSC West-Vl. p.a. [redacted] - klachtlegger
2. [redacted] beklaagde
3. het Volley-Bondsparket secretariaat@Volley-bondsparket.be
4. Vlamvo Vlamertinge
5. de betrokken scheidsrechter: [redacted]

Volley-Tuchtraad, Provinciale kamer West-Vlaanderen

INZAKE:

HET BONDSPARKET VOLLEY VLAANDEREN, vertegenwoordigd door Joris VERSTRAETEN, bondsprocureur

verzoeker

TEGEN:

[redacted]

verwerende partij

OPGEROEPEN:

[redacted]

scheidsrechter

1. Het feitenrelaas

De vordering vindt zijn oorsprong in een incident na afloop van de wedstrijd WP1D-0052 die op 16 november 2024 gespeeld werd tussen Vlamvo Vlamertinge B en VT Gullegem A. De beklagde was er de coach van thuisploeg Vlamvo.

Op basis van de stukken van het dossier is onbetwist dat de beklagde tijdens de wedstrijd zijn ongenoegen had geuit tegenover de scheidsrechter omdat ze, volgens hem, niet meteen had opgemerkt dat hij een time-out aanvraag en die time-out dus niet snel genoeg werd toegekend (in de vierde set). Het is ook onbetwist dat de scheidsrechter in de vijfde set tweemaal de toekenning van een time-out, aangevraagd door de beklagde, heeft geweigerd omdat de aanvraag, volgens de verklaring van de scheidsrechter in haar verslag, pas gebeurde toen ze al klaar was om het volgende punt op gang te fluiten ('klaar stond'). Bij een stand van 9:11 in de vijfde set kreeg de beklagde een gele kaart, volgens het scheidsrechtersverslag omdat de beklagde, eenmaal zijn team op achterstand gekomen was, voortdurend commentaar gaf op de beslissingen van de scheidsrechter. De wedstrijd eindigde op 2-3 in het voordeel van de bezoekers, met 10-15 in de vijfde set. Volgens het (elektronisch gegenereerde) wedstrijdblad eindigde de match om 18:25 uur.

Onmiddellijk na de wedstrijd heeft zich een woordenwisseling voorgedaan die de reden voor de klacht en deze tuchtzaak is. Wat er zich precies heeft voorgedaan (d.i.: wat er door wie werd gezegd), is dus voorwerp van de betwisting. De scheidsrechter heeft om 18:27 uur op het wedstrijdblad het volgende genoteerd:

"coach dreigt de rollen om te draaien om de scheids zwart te maken tegen de bond omwille van incident [REDACTED] vorig jaar. Beweer[t] dat ik tegen hem fluit."

Het 'incident' waarvan sprake is gedocumenteerd aan de hand van het stuk 23 dat het bondsparket aan het huidige dossier toevoegde, namelijk zijn 'voorstel tot minnelijke schikking' naar aanleiding van een wedstrijd van 10 februari 2024. In die wedstrijd had de beklagde als coach herhaaldelijk zijn ongenoegen geuit over het feit dat de scheidsrechter, broer van de scheidsrechter in de huidige zaak, [REDACTED] hierna 'de broer'), toetsfouten die door de bezoekende spelverdeelerster zouden zijn begaan, onbestraft liet. In het voorstel tot minnelijke schikking heeft het bondsparket het volgende vermeld: *"Meer en meer geagiteerd heeft u na de match de scheidsrechter benaderd en bent u hem gevolgd van aan de stoel tot aan de markeerders-tafel. Gedurende die tijd bleef u de scheidsrechter verwijten en verbaal aanvallen."* De scheidsrechter in de huidige zaak had de wedstrijd van 10 februari 2024 als toeschouwer gevolgd, en moet toen bij de discussie komen staan zijn, waarbij ze de tablet heeft ter hand genomen (om er commentaar te kunnen invullen).

De beklagde heeft toen het voorstel tot minnelijk schikking om hem te schorsen *"voor alle functies, met uitzondering van voorzitter, secretaris en scheidsrechter, voor het competitieweekend van 20-21 april 2024"* aanvaard.

Behalve dat de scheidsrechter een scheidsrechtersverslag opmaakte, heeft de Provinciale Scheidsrechterscommissie van West-Vlaanderen op 20 november 2024 met betrekking tot het voorval een klacht neergelegd bij het Bondsparket.

De strekking van het scheidsrechtersverslag is dat de beklagde de scheidsrechter bedreigd heeft. De scheidsrechter verwoordde haar versie als volgt:

Na de wedstrijd kwam hij naar mij toe, wees met zijn vinger en zei dat hij een verslag over mij ging opmaken. Hij benadrukte dat hij het mij niet makkelijk zou maken, daarbij verwijzend naar een verslag van vorig seizoen waarin mijn naam stond. Ik legde hem uit dat ik hier niets mee te maken had en dat mijn naam enkel vermeld stond omdat men destijds niet wist hoe men moest terugkeren naar comments op de tablet. Toch bleef hij volhouden met zijn "bewijzen" dat ik tegen hem was en bewust tegen hem float. De coach van Gullegem had ook al teken gedaan dat het erover was, maar hij bleef herhalen dat hij het mij moeilijk zou maken en dat ik er niet zomaar vanaf zou komen. Hij benadrukte hier ook bij dat hij er voor zou zorgen dat ik niet meer zou promoveren. Hierna riep hij nog dat mijn broer en ik beide niks kunnen verdragen. Mijn moeder, die aanwezig was, heeft alles gezien, maar was helaas te laat om het incident te filmen. Ook [REDACTED] de voorzitter van Vlamvo,

vond dat het gedrag van de coach te ver ging en gaf aan dat hij eigenlijk een rode kaart had verdiend. De markeerder bevestigde dat zijn gedrag totaal onterecht en respectloos was. De manier waarop hij zich gedroeg, inclusief de bedreigende toon, vind ik totaal ongepast. Zeker omdat ik niets te maken heb met wat er vorig seizoen is gebeurd."

Met mails van 22 november 2024 heeft het bondsparket een onderzoek ingesteld door aan de beklaagde, de coach van tegenstrever Gullegem A, de markeerder en de voorzitter van Vlamvo met de vraag "uw beschrijving en visie te bezorgen aangaande de feiten die in bijgevoegd verslag vermeld worden".

Elk van hen heeft daaraan gevolg gegeven. De coach van Gullegem A heeft op 25 november 2024 gereageerd bij monde van haar voorzitter die het volgende schreef:

"Ik heb het rapport over de scheidsrechter goed ontvangen. Voor mij als bezoekende coach niet leuk om hier als collega-coach te moeten optreden als getuige temeer ik in grote mate niet rechtstreeks betrokken was bij het verbale dispuut dat na de wedstrijd tussen betrokkenen werd aangegaan. Wel is het zo dat de thuiscoach in stijgende mate gefrustreerd geraakte. Ik kan enkel vermoeden dat het wedstrijdverloop dat kantelde in ons voordeel die frustratie een stuk in de hand werkte. Het klopt dat de coach de scheidsrechter interpelleerde en gesticuleerde toen hij een time-out niet kreeg en zich in die situatie benadeeld voelde. Ikzelf kon de situatie moeilijk beoordelen vermits ik enkel de beslissing van de scheidsrechter zie en niet het moment waarop de coach deze time-out aanvraag. Het lijkt mij eerder onwaarschijnlijk dat de scheidsrechter bewust een aanvraag zou negeren vermits dit voor iedereen vreemd zou overkomen. Het klopt dat de frustratie in die zin toenam en het meer en meer duidelijk werd dat de thuiscoach het niet eens was met enkele beslissingen, en dit ook meldde aan de tafel met het verzoek dit op het wedstrijdverslag te noteren, dacht ik te horen. Tijdens de wedstrijd viel dit allemaal nog wel mee maar ik zag wel, terwijl wij de overwinning vierden, dat de coach nog verder verhaal wilde halen bij de scheidsrechter met woord en wederwoord. Over de inhoud kan ik me niet uitspreken vermits ik daar ook niet bij betrokken was. Ik kan enkel raden dat het ging over die fases die door de thuiscoach als betwistbaar werden aanzien. Ik vond over het geheel de reactie wat heftig en schrik dan ook welke uitspraken er gedaan werden na de wedstrijd. Rest mij enkel nog te zeggen dat een scheidsrechter altijd het respect verdient ook al kan een beslissing ogenschijnlijk in het nadeel worden gefloten. Als coach kan je even ventileren maar dan terug de wedstrijd laten primeren. Geen makkelijke taak voor een scheidsrechter die er alleen voor staat. Aan jullie om dit hier correct te beoordelen op basis van de verkregen informatie."

De secretaris ad interim van Vlamvo heeft op 26 november 2024 uit eigen beweging een bericht gestuurd waarin ze stelt niet in de zaal te zijn geweest, maar de wedstrijd volgde vanuit de cafetaria waar ook de moeder van de scheidsrechter zat. De moeder zou verteld hebben dat de scheidsrechter had gevreesd dat de wedstrijd lang zou duren omdat ze diezelfde nog een wedstrijd in Torhout moest leiden. De secretaris ad interim geeft ook haar analyse van het incident op 10 februari 2024 die er op neerkomt dat ze het gedrag van de scheidsrechter toen ongepast vond.

De markeerder antwoordde op 27 november 2024 en schreef onder andere het volgende:

"Ik denk dat deze 'hetze' niet begonnen is op de dag van de wedstrijd.

De thuiswedstrijd ervoor (ik denk 5 okt tegen Wevelgem) kwam Hanne na de wedstrijd al naar de markeertafel met de opmerking dat ze blij was dat [REDACTED] zo kalm was, dat ze het al anders meegemaakt had.

Ook vóór de bewuste wedstrijd op 16/11 zei Hanne al tegen ons aan de markeertafel dat ze hoopte dat Kris weer zo kalm ging zijn als de vorige keer.

Dit leken mij al tekenen dat hier niet aan de wedstrijd begonnen werd met een schone lei en er al een voorgeschiedenis was.

Over wat na de wedstrijd gebeurd is, kan ik niet zo veel zeggen. Van een overrompeling van het terrein was na de wedstrijd alleszins totaal geen sprake. De spelers stonden rustig bij de supporters en ouders en begonnen

dan zoals gewoonlijk het terrein op te ruimen. Ik kan wel beamen dat [redacted] inderdaad samen in een korte discussie waren na de wedstrijd. Wat er precies gezegd is, weet ik niet. Ik was met mijn eigen zaken bezig en heb het gesprek niet gehoord."

De markeerder geeft verder een eigen inzicht over het karakter van de beklaagde en stelt dat hij het wel begrijpt dat een coach al eens gedreven door emoties fel reageert op een foute beslissing.

De beklaagde heeft op 27 november 2024 een uitvoerig standpunt laten kennen. Hij stelt dat hij een coach is die jonge spelers opleidt en er belang bij heeft om snel na een wedstrijdphase time-out te vragen en dat het frustrerend is dat een scheidsrechter de aanvraag niet opmerkt. Over wat er gebeurd is na de wedstrijd schreef hij toen het volgende:

Tijdens de discussie worden door de coach drie vragen gesteld:

Is het niet mogelijk om erop te letten dat u de Time out signalen beter observeert ?

Antw: heb aan u niets te verantwoorden.

Wat moeten wij als coach dan doen als zo iets voorvalt, het kan toch niet de bedoeling zijn dat we het op een wedstrijd verslag moeten plaatsen?

Antw: U moet dan wat u niet kunt laten?

Er is geen enkele opmerking genoteerd op het wedstrijd verslag door de thuis coach. Deze antwoorden getuigen niet van empathie, noch respect en voor elke coach die ambitie heeft om het samenspel, inclusief scheidsrechters, markeerders beter te maken.

Hoe kan je als jonge scheidsrechter naar hogere reeksen promoveren als er niet geluisterd wordt en geen wil is om met bepaalde opmerkingen om te gaan?

Antw: geen duidelijk antwoord.

Toen is er aangegeven dat we een gelijkaardige discussie hadden vorig jaar inzake het technisch correct spelen van de bal, toevallig haar broer die toen scheidsrechter was. (Ik ben toen geschorst geweest voor een speeldag terwijl het verslag werd geschreven door [redacted] die daar niet eens in functie was, getuigt onze thuismarkeerder. Er is daar toen geen punt van gemaakt om dat we als club niet konden vermoeden dat de coach een schorsing zou oplopen.)

Inhoudelijk: Er is op geen enkel moment gedreigd inzake tegengaan van eender welke promotie. Op geen enkel moment is er in een gevulde zaal blijk gegeven van intimidatie of bedreiging.

De voorzitter van Vlamvo, liet op 29 november 2024 weten dat hij na de wedstrijd onmiddellijk de zaal verlaten had en geen getuige was van de discussie tussen de beklaagde en scheidsrechter.

2. De procedure

De beklaagde, de club, de klachtlegger en de scheidsrechter werden behoorlijk opgeroepen voor de zitting in openbare terechtzitting op 10 februari 2025 om 19u30.

Het bondsparket heeft een schriftelijke vordering neergelegd waarin het, na uitvoerige overwegingen het volgende vordert:

een schorsing [...] voor alle functies, met uitzondering van voorzitter, secretaris en scheidsrechter, voor drie (3) competitieweekends, waarbij de schorsing voor twee (2) competitieweekends effectief ten uitvoer wordt gelegd vanaf 15 maart 2025 tot/met 23 maart 2025 en de schorsing voor het andere competitieweekend wordt uitgevoerd indien hij omwille van gelijkaardige feiten opnieuw gesanctioneerd wordt binnen een termijn die eindigt op 31 mei 2026.

De essentie van de motivering van het bondsparket staat onder randnummer 5 van die vordering en luidt als volgt:

"Het Volley-Bondsparket stelt vast dat coach [REDACTED] erkent dat hij tijdens de wedstrijd minstens twee keer aan de scheidsrechter aangaf "goed de time out signalen te volgen op een kordate correcte manier", dat hij na de wedstrijd aan de scheidsrechter (opnieuw) vroeg om "erop te letten dat u de Time out signalen beter observeert" en vervolgens vroeg "Hoe kan je als jonge scheidsrechter naar hogere reeksen promoveren als er niet geluisterd wordt en geen wil is om met bepaalde opmerkingen om te gaan?" Voorts verklaarde hij dat er geen sprake was van intimidatie of bedreiging tegenover de scheidsrechter.

Gelet op de coherente en gedetailleerde verklaringen van de scheidsrechter en op de verklaringen van de coach van de bezoekende ploeg dat u tijdens de wedstrijd "in stijgende mate gefrustreerd geraakte" en "de scheidsrechter interpelleerde en gesticuleerde", dat u na de match "nog verder verhaal wilde halen bij de scheidsrechter met woord en wederwoord" en dat bij u "over het geheel de reactie wat heftig" was, zie ik geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door de scheidsrechter afgelegde verklaringen omtrent het (wan)gedrag van de coach van de thuisploeg.

Volgens het Volley-Bondsparket moeten dit gedrag en deze uitlatingen van coach [REDACTED] zonder meer gekwalificeerd worden als onsportief en verbaal agressief gedrag, met name intimiderend en zelfs bedreigend gedrag, zoals onder meer bedoeld in artikel 21.2 van de Internationale Volleybal Spelregels.

Het Volley-Bondsparket is van oordeel dat dergelijk gedrag tegenover de scheidsrechter totaal niet aanvaardbaar is, op geen enkel niveau, op geen enkel moment en in geen enkele omstandigheid. Alle deelnemers moeten zich immers steeds gedragen in een geest van sportiviteit en fair-play, niet alleen tegenover de tegenstanders maar ook tegenover de wedstrijdleiding (zie artikel 20.2.1. IVS). De scheidsrechter doet zijn/haar werk naar best vermogen en het is aan alle spelers en de coach om zijn/haar beslissingen met de nodige sportiviteit te aanvaarden, ook indien de scheidsrechter mogelijks discutabele beslissingen zou genomen hebben (artikel 20.1.2 IVS) en zich hierbij niet negatief naar de scheidsrechter uit te laten. Iedere vorm van agressie naar de wedstrijdleiding toe kan dan ook absoluut niet getolereerd worden: "Deelnemers moeten beslissingen van scheidsrechters op een sportieve manier aanvaarden, zonder die beslissingen aan te vechten."

De beklaagde heeft op 21 januari 2025 zijn repliek overgemaakt waarin hij de feiten ontkent en de tenlastelegging onterecht vindt, zodat de vordering zou moeten worden afgewezen. Voor de goede orde geeft de tuchtraad de tekst integraal weer. Het geeft ook de tendens weer van wat de beklaagde op de openbare terechtzitting heeft gezegd.

Met uw conclusie kan ik niet akkoord gaan:

Graag zou ik van u de volgende vragen beantwoord zien, teneinde ons voldoende te kunnen verdedigen,

1. Hoe kunt u als bondsparket zwaar tillen aan feiten die niet hebben plaatsgevonden en aldus ook door niemand bevestigd werden.

Op basis van welke bewijzen komt u tot een uitspraak?

2. Hoe kunt u spreken van recidivist als we twee keer een euvel hebben met een zelfde scheids die tot twee maal toe buiten de lijnen kleurt (aanwezigheid aan de tafel en leugens inzake de sfeer) Twee keer op tientallen wedstrijden met tientallen diverse scheidsrechters.

Hoeveel scheidsrechters en andere wedstrijden hebt u onder de loupe genomen om er toe te komen iemand een recidivist te noemen?

3. Hoe kunt u besluiten dat ik in deze geen enkele verantwoordelijkheid opneem terwijl u mij zelf geen enkele keer heeft gesproken en mij niet kan beoordelen over wat mijn standpunt is tegenover wedstrijdleiding. Ik heb niemand gesproken van uw commissie en ik heb ook geen uitspraken gedaan alsof deze leugens mij niet raken. Ik heb te doen met de jong volwassene die zich in deze mate uitlaat. Als dit zou gebeuren in een professioneel kader zal er op een heel andere manier gereageerd worden. Wij als club en ikzelf zijn hierin heel rationeel en proberen dit juist te kaderen (ambitie, jong, onervaren).

In uw conclusie ontbreken zaken die belangrijk zijn voor een besluitvorming.

- Wat met het tumult na de wedstrijd waar er op de beelden niks is te zien.
 - Wat met uitspraak van de ex voorzitter van Vlamertinge die aangaf een rode kaart te geven aan de thuiscoach, wat de eerbare man in kwestie ontkent.
 - Waarom wordt er met het schrijven van de secretaris van de thuisclub geen rekening gehouden ?
- Werkt uw commissie in het algemeen belang van de volleybal sport waarbij u uw onderzoek ter harte neemt en met voldoende respect uw vaandeldragers, trainers en begeleiders benadert of wil u zich beperken tot een eenzijdige stellingname waarbij de partij die het nauwst aansluit bij uw juridisch kader altijd met voorkeur wordt behandeld ?
- Kunt u mij ook uitleggen waarom er mij intussen 5 clubs gevraagd hebben om als trainer, begeleider of coördinator mee te werken aan hun clubstructuur ? Indien u mij zo afschildert zoals in uw conclusie, dan geeft u eigenlijk aan dat heel wat leden van de volleybal community die mee betalen aan de werking, zich volledig vergissen, geen benul hebben van wie er voor hun club wat kan betekenen en dat ze de kennis en kunde niet kunnen inschatten. U zet zich dus boven de community.
- Ook de mensen van onze warme en bij scheidsrechters geliefde club en andere clubs stellen zich deze vraag en zijn benieuwd naar uw antwoorden op 10 februari.

De beklaagde en scheidsrechter waren in persoon aanwezig op de zitting van 10 februari 2025. De klachtlegger, de PSC, was vertegenwoordigd door haar voorzitter; de club was vertegenwoordigd door zijn bestuurslid, [REDACTED]. Het bondsparket was vertegenwoordigd door bondprocureur Joris Verstraeten.

De voorzitter heeft de zitting geopend en een korte schets gegeven van de zaak.

Daarna heeft hij het woord gegeven aan de voorzitter van de PSC, de scheidsrechter, de beklaagde en de voorzitter van de club.

Nadat de bondspacureur zijn vordering heeft bevestigd, gaf de voorzitter het woord aan de beklaagde en de vertegenwoordiger van de club voor hun verweer.

Daarna kregen de betrokkenen de mogelijkheid tot repliek.

Daarop heeft de voorzitter het debat gesloten en de aanwezigen gevraagd om de zaal te ontruimen zodat de tuchtraad zich over de zaak kon beraden.

Na beëindiging van het beraad zijn de aanwezigen opnieuw in de zaal gekomen en heeft de tuchtraad uitspraak gedaan. In overleg met de partijen is afgesproken om het resultaat van de beslissing onmiddellijk mondeling mee te delen, maar om de uitgeschreven tekst van de beslissing, ondertekend door de voorzitter, ten laatste morgen, dinsdag 11 februari 2025, aan het bondsparket te mailen, waarna het bondsparket de geschreven beslissing onmiddellijk zal overmaken aan de betrokkenen.

3. Beoordeling motivering

3.1. De feiten zijn bewezen

De tuchtraad stelt op basis van het geheel van de objectieve gegevens uit het dossier dat voldoende bewezen is dat de beklaagde zich na afloop van de betreffende wedstrijd gedragen heeft in strijd met de regels van 'sportief gedrag' en 'fairplay' zoals voorgeschreven door de artikelen 20.1 en 20.2 van de Internationale Volleybalspelregels (IVS).

Hoewel de beklaagde al vele jaren ervaring heeft en dat zelf benadrukt, past het die regels in herinnering te brengen. Ze luiden als volgt (waarbij overeenkomstig de bepalingen uit hoofdstuk II IVS de coach voor de toepassing van de IVS als een 'deelnemer' te beschouwen is):

20. HOOFDSTUK VII - GEDRAG VAN DE DEELNEMERS

20.1 GEDRAGSBEPALINGEN

20.1.1. SPORTIEF GEDRAG

Deelnemers moeten de "OFFICIËLE VOLLEYBALSPELREGELS" kennen en ze toepassen.

Deelnemers moeten beslissingen van scheidsrechters op een sportieve manier aanvaarden, zonder die beslissingen aan te vechten.

In geval van twijfel mag uitleg gevraagd worden over een beslissing, maar dit alleen door de spelkapitein.

20.1.3 *Deelnemers moeten zich onthouden van acties of houdingen die er op gericht zijn om beslissingen van de scheidsrechter te beïnvloeden, of fouten te veroorzaken door hun ploeg.*

20.2. FAIR-PLAY

20.2.1. *Deelnemers moeten zich gedragen in een geest van sportiviteit en fair-play, niet alleen tegenover de scheidsrechters, maar ook tegenover andere officiële, de tegenstanders, de ploeggenoten en de toeschouwers.*

20.2.2. *Overleg tussen ploegleden tijdens het spel is toegelaten.*

De beklaagde geeft zelf aan dat hij de 'ambitie heeft om het samenspel, inclusief scheidsrechters, markeerders beter te maken'. Daarmee erkent de beklaagde, in alle eerlijkheid, dat hij het zijn opdracht vindt om zijn oordeel over de scheidsrechters naar hen te ventileren, vanuit zijn perspectief met de beste bedoelingen. Hij acht het blijkbaar zijn taak om – naast zijn eigen ploeg – (ook) de scheidsrechters te coachen. Hij geeft daarbij aan dat een scheidsrechter die wil promoveren ook best naar hem kan luisteren (*Hoe kan je als jonge scheidsrechter naar hogere reeksen promoveren als er niet geluisterd wordt en geen wil is om met bepaalde opmerkingen om te gaan?*). Op de zitting verdedigde de beklaagde deze zienswijze door te verwijzen naar zijn eigen ervaring in het volleybal (+/- 35 jaar), die hij blijkbaar meende te moeten delen met de nog jonge scheidsrechter. Het is tegen die achtergrond bewezen dat de beklaagde onmiddellijk na de wedstrijd zich tot de scheidsrechter gericht heeft om terug te komen op het feit dat ze, naar zijn oordeel, bepaalde beslissingen ten onrechte heeft genomen. Hoewel de beklaagde vanuit zijn perspectief blijkbaar de mening is toegedaan dat zijn opmerkingen ten aanzien van de scheidsrechter een positieve insteek hadden (nl. tips geven om te verbeteren), blijkt uit diverse elementen dat de wijze en de teneur waarop beklaagde zijn opmerkingen heeft gericht tot de scheidsrechter, niet in een positief kader kunnen gezien worden. Dit is met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid het gevolg van de wijze waarop de wedstrijd is verlopen.

Uit de diverse verslagen blijkt dat de wedstrijd aanvankelijk in een positieve sfeer verliep. Toen de thuisploeg een 2-0 voorsprong zag evolueren naar een 2-2 stand, begon de spanning toe te nemen, en had dit duidelijk een negatieve invloed op het gedrag van beklaagde als coach. In de vijfde set werd aan de beklaagde een gele kaart gegeven, waarvan niet betwist is dat de reden was dat hij herhaaldelijk commentaar gaf op de beslissingen van de scheidsrechter. Dat wordt voldoende geobjectiveerd door de verklaring van de coach van VT Gullegem (die aangaf dat 'de frustratie toenam en het meer en meer duidelijk werd dat de thuiscoach het niet eens was met enkele beslissingen, en dit ook meldde aan de tafel'). Verder geeft de scheidsrechter zelf aan dat ze tot twee keer toe niet inging op een aanvraag van de beklaagde om een time-out toe te kennen omdat de aanvraag te laat gebeurde; daar waar blijkt dat er al in de vierde set ongenoegen was bij de beklaagde over de wijze waarop de scheidsrechter omging met zijn time-outaanvragen, moet worden aangenomen dat de frustratie groter werd, waarvoor zeker geen beterschap kan vermoed worden als in rekening wordt gebracht dat zijn team na 2-0 voorsprong uiteindelijk met 2-3 verloor.

Op basis van de hoger vermelde regels, komt het hoe dan ook niet toe aan een coach om commentaar te geven op beslissingen van een scheidsrechter en dat al zeker niet onmiddellijk na de wedstrijd, des te meer daar er bij beklagde ook duidelijk frustratie was bij beklagde na het verlies van de wedstrijd. Zelfs tijdens de wedstrijd is de regel dat de communicatie met de scheidsrechter via de spelkapitein verloopt. Dat de scheidsrechter na de wedstrijd slechts summiere antwoorden gaf op de vragen van de beklagde, zijn daarmee in overeenstemming: een scheidsrechter moet zich niet (extra) verantwoorden en als die (per veronderstelling ongepaste) vragen/opmerkingen toch komen, is het wijs om als scheidsrechter de discussie niet te voeren en afstandelijk te reageren.

Gelet op de toenemende frustratie bij de beklagde (zie hoger) neemt de tuchtraad ook aan dat de scheidsrechter in alle objectiviteit in haar scheidsrechtersverslag weergeeft dat de beklagde aanvoerde dat zij 'tegen hem floot' en dat hij dat deed op een bedreigende toon.

Daar waar uit de verklaring van de beklagde zelf blijkt dat hij begon over het incident waarbij hij naar aanleiding van een wedstrijd van het vorige seizoen een maand schorsing opliep, wijst dat erop dat hij die zaak nog niet verwerkt had en eigenlijk de sanctie nog steeds onrechtvaardig vindt en wel op die manier dat hij de rol van de (huidige) scheidsrechter in dat incident ongepast vindt. Dat is immers wat moet worden afgeleid uit zijn vermelding dat de commentaar (die tot de toenmalige schorsing aanleiding gaf) werd geschreven door de scheidsrechter *'die daar niet eens in functie was'* en dat er alleen maar geen punt van werd gemaakt *omdat we als club niet konden vermoeden dat de coach een schorsing zou oplopen*. In die zin is het ook geloofwaardig als de scheidsrechter in haar verslag schreef dat de beklagde de scheidsrechter het verwijt heeft gemaakt dat ze 'tegen hem floot'. Dergelijke uitlating is niets minder dan een verwijt van vooringenomenheid en gebrek aan onpartijdigheid, wat uitermate respectloos is omdat onpartijdigheid een kerneigenschap van elke scheidsrechter moet zijn.

De tuchtraad acht het tegen die achtergrond ook bewezen dat, zoals door de scheidsrechter in haar verslag wordt vermeld, de beklagde minstens insinueerde dat haar manier van handelen als scheidsrechter een negatieve invloed kon hebben voor haar verdere carrière. Er kan terzake nogmaals verwezen worden naar de vraag/opmerking van de beklagde aan het adres van de scheidsrechter: *"Hoe kan je als jonge scheidsrechter naar hogere reeksen promoveren als er niet geluisterd wordt en geen wil is om met bepaalde opmerkingen om te gaan?"*

De tuchtraad neemt ook aan dat één en ander voor de scheidsrechter met een dreigende toon gebeurde. De coach van de tegenpartij geeft in zijn verklaring weer dat de toon en houding van de beklagde – waarvan hij erkent ze slecht van afstand te hebben gezien – geagiteerder was dan tijdens de wedstrijd. De beklagde gaf ter zitting zelf aan dat zijn gedrag gekenmerkt is door een gedrevenheid om de sport te dienen, gedrevenheid die hij in taal en gebaren tot uitdrukking brengt, ook ter zitting. Die gedrevenheid zal bij het ventileren van kritiek in de geschetste omstandigheden (frustratie) al gauw tot opwinding leiden die, vanuit de wil om 'te leren' (de les te spellen) een dreigende toon oplevert.

Daar waar een coach zich van commentaar op de scheidsrechter moet onthouden, verhoogt dat alleen maar de ernst van de inbreuk. Hierbij houdt de Tuchtraad ook rekening met het feit dat de beklagde zich beroept op een zeer ruime ervaring als trainer en coach, waardoor hij eigenlijk des te beter zou moeten geplaatst zijn om zijn gedragingen ten aanzien van een nog jonge scheidsrechter in toom te houden.

De beklagde voerde ter zitting aan dat hij het bondsparket verwijt dat het geen rekening heeft gehouden met het filmmateriaal. De tuchtraad stelt weliswaar vast dat de beklagde in zijn eerste verklaring sprak van beelden. Toch stelde de beklagde toen zelf alleen maar dat er van het 'tumul't niets te zien was. Dat sloeg kennelijk alleen op de vermelding in het scheidsrechtersverslag waar de scheidsrechter bij de standaardvraag of er 'overrompeling van het terrein' was, "ja" ingevuld heeft. Dat de woordenwisseling niet in beeld te zien was, werd door de beklagde niet beweerd. Beklagde stelt in zijn verklaring integendeel dat uit de beelden blijkt dat er sprake was van een "discussie die 38 sec duurt tussen scheidsrechter stoel en markeerderstafel". Dit sluit aan bij de inhoud van het verslag van de scheidsrechter, waarbij de Tuchtraad meent dat de in ogen

van de beklaagde beperkte duurtijd van de discussie niet echt relevant is voor de beoordeling van de inhoud van de gevoerde discussie. Waar de beklaagde voor het eerst op de openbare terechtzitting aanvoert dat uit de beelden zou blijken dat de scheidsrechter ten onrechte geschreven heeft dat de beklaagde al wijzende naar haar is toegestapt, valt niet te verklaren dat de beklaagde de beelden niet zelf bezorgd heeft aan het bondsparket en/of aan de Tuchtraad. De dreiging is hoe dan ook afdoende bewezen.

3.2. Over de strafmaat

Wat de strafmaat betreft, houdt de tuchtraad rekening met het feit dat de beklaagde zeer recent nog gewaarschuwd was door de schorsing die hij – ook wegens het geven van commentaar – ook na de wedstrijd blijkbaar - op de beslissingen van de scheidsrechter – wegens feiten in april 2024 heeft opgelopen. De tuchtraad kan er slechts van uitgaan dat de beklaagde onvoldoende lessen uit die sanctie heeft getrokken. Anders valt moeilijk te verklaren waarom hij opnieuw in de fout gaat.

Bovendien blijkt dat de beklaagde nog in zijn maag zat met het incident van april 2024 waarin hij een ongepaste rol voor de (huidige) scheidsrechter zag. Tegen die achtergrond moest van de beklaagde des te meer verwacht worden, dat hij zijn emoties onder controle hield, wat niet het geval is geweest.

De tuchtraad begrijpt aan de andere kant dat de beklaagde een coach van het 'emotionele type' is; hoewel dat geen vrijbrief is om inbreuken op het reglement te begaan, heeft de tuchtraad uit de getuigenis van de beklaagde kunnen afleiden dat hij ernstig geschrokken is door de vordering van het bondsparket.

De tuchtraad heeft redenen om aan te nemen dat de sanctie zoals vermeld in het dictum van de beslissing op een gepaste manier aan de doelstelling beantwoordt om de inbreuk te bestraffen en voldoende af te schrikken om herhaling te vermijden.

3.3. De procedurekosten

De kosten worden geregeld volgens artikel 33 van het Juridisch Reglement van Volley Vlaanderen. Gelet op de veroordeling van de beklaagde, vallen de procedurekosten ten laste van de club. Die kosten bedragen 241,76 euro, waaronder begrepen de vaste administratieve vergoeding van 125,00 euro.

OM DEZE REDENEN,

BESLIST DE PROVINCIALE KAMER WEST-VLAANDEREN VAN DE VOLLEY-TUCHTRAAD:

de tenlastelegging is bewezen;

de vordering van het bondsparket is in de volgende mate gegrond:

aan de beklaagde, [REDACTED], wordt de volgende tuchtsanctie opgelegd:

een schorsing voor alle functies, met uitzondering van voorzitter, secretaris en scheidsrechter, voor drie (3) competitieweekends, waarbij de schorsing voor één (1) competitieweekend effectief ten uitvoer wordt gelegd vanaf 10 maart 2025 tot en met 16 maart 2025 en de schorsing voor de andere twee (2) competitieweekends wordt uitgevoerd indien hij omwille van gelijkaardige feiten opnieuw gesanctioneerd wordt binnen een termijn die eindigt op 31 mei 2026.

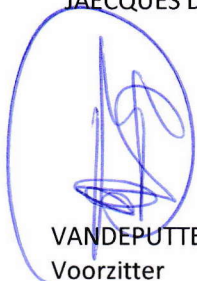
VLAMVO VLAMERTINGE wordt veroordeeld tot het betalen van de kosten van deze procedure, vastgesteld op tweehonderd eenenveertig euro en zesenzeventig cent (EUR 241,76).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare zitting in Zedelgem op 10 februari 2025

Aanwezig:

VANDEPUTTE Dries
HOLVOET Luc
JAECQUES Didier

Voorzitter
Lid
Lid

VANDEPUTTE Dries (ondertekend op 11 februari 2026)
Voorzitter